



Arrest

nr. 235 691 van 29 april 2020
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 21 augustus 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MAERTENS, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake verzoeker P.U.C. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de etnie Igbo te behoren en Christen te zijn. U stelde geboren te zijn op 28 april 1964 te Ibadan, Oyo State. Op driejarige leeftijd - toen de burgeroorlog in Nigeria uitbrak - trok u samen met uw ouders naar uw thuisstad Asaba, Delta State. Tijdens deze burgeroorlog – nog altijd in het jaar 1967 - kwam uw vader C.C. om, hij werd gedood door het Nigeriaanse leger. Ook uw moeder G.C. overleed kort erna, waarop u (nog steeds) op driejarige leeftijd door een buur genaamd S. - samen met haar echtgenoot M. - mee werd genomen naar het Noorden

van Nigeria, meer specifiek Suleja, Niger State. U beëindigde uw secundaire school te Suleja, vervolgens studeerde u verder te Idah in Benue State ('Ordinary National Diploma – Electrical Engineering' dd. 13 augustus 1986) en Bida te Niger State ('Higher National Diploma – Electrical Engineering' augustus 1989). Vervolgens werd u in het kader van uw nationale jeugddienst aangesteld bij de 'National Television Authority' (NTA) in Abuja. Daarna trok u naar Ikeja in Lagos State, gezien deze stad beter was voor u om zaken te doen, het betreft immers een commercieel centrum. U huwde op 26 mei 2001 te Lagos met Mevrouw M.O.C., jullie hebben samen drie kinderen genaamd G.E., So. en P.M..

U had in Lagos als elektrisch ingenieur uw eigen bedrijf, 'Chupal enterprises', u werkte in dit kader soms samen met een man genaamd F.W.. Op een bepaald moment trad Dhr. F.W. toe tot de toenmalige regerende partij, de 'Alliance for Democracy (AD)'. Later ging hij naar de 'People's Democratic Party (PDP)'. Op 26 of 27 juli 2006 was u tijdens de nacht bij Dhr. F.W. thuis aanwezig (Cooperation Road, Dolphin State) teneinde nog wat zaken af te handelen, terwijl u plots lawaai waarnam komende van de kamer van Dhr. F.W.. U was op dat moment in de aanpalende bibliotheek alwaar u alles in het geniep kon waarnemen en zelfs audio en visuele opnames kon maken van ondermeer de daders. U zag hoe uw zakenpartner werd vastgebonden, vermoord en achtergelaten. U begaf zich na deze gebeurtenis naar uw advocaat, B.A., u overhandigde hem de door u gemaakte opnames en jullie begaven zich samen naar het politiebureau, alwaar u werd geadviseerd te vertrekken. Immers de hoofdverdachte in deze casus betrof een zekere A.B.A.T., een voormalig Gouverneur van Lagos state. Dhr. F.W. was immers op het moment van zijn dood een rechtstreekse concurrent van A.B.A.T., dit gezien laatstgenoemde een zekere Babatunde Fashola van zijn partij 'AD' naar voor schoof teneinde de nieuwe Gouverneur van Lagos te worden, terwijl Dhr. F.W. – dewelke was weg gegaan bij de 'AD' – een kandidaat voor de 'PDP' betrof. Tevens was A.B.A.T. de leider van de heersende politieke partij, van de President, meer bepaald 'All Progressives Congress' (APC). De politie stelde dan ook dat dergelijk invloedrijke figuur sowieso de moordcasus zou beïnvloeden, uw leven was in gevaar en ze konden u geen 24u bescherming bieden als getuige. U besloot – een vijftal dagen na de moord op uw zakenpartner – u samen met uw vrouw en kinderen naar Baga in Borno State te begeven.

Op 31 maart 2012 vond er te Baga een explosie – gepleegd door Boko Haram – plaats in de school van uw zoon So., waardoor uw zoon zwaar gewond raakte. Na deze willekeurige aanslag werd uw zoon gediscrimineerd, zo werd hij ondermeer niet meer toegelaten tot bepaalde scholen, dit gezien hij ervan werd verdacht één van Boko Haram te zijn.

U haalt verder nog aan dat u als Christen gediscrimineerd werd te Baga, zo wou u bijvoorbeeld soms iets kopen en kon u het niet verkrijgen gezien u niet van hun plaats afkomstig was. Ook uw kinderen konden maar moeilijk aansluiting bij een school vinden gezien hun Christelijke achtergrond. Verder wilden de inwoners bijvoorbeeld niet in uw buurt zitten in een openbaar voertuig.

In april 2013 werd uw vrouw in Baga door Boko Haram leden ontvoerd en meegenomen naar het Sambisa woud. Uw echtgenote werd tijdens deze ontvoering vernederd en verkracht. Toen er na een viertal maanden plots een confrontatie met het Nigeriaanse leger plaatsvond, slaagde ze erin weg te vluchten en kwam ze bij een 'Baba healer' terecht. Uw echtgenote bleek in verwachting van een Boko Haram lid, de traditionele geneesheer aborteerde het kind, hierdoor heeft uw vrouw nu geen baarmoeder meer. U was in tussentijd (in april) naar een soort van IDP kamp in de Saint Mary kerk in Maiduguri gevlucht, Boko Haram had immers willekeurig meerdere huizen in Baga ter vernieling gebracht. Uw vrouw slaagde er uiteindelijk in u en jullie kinderen in het IDP kamp te localiseren. Boko Haram is nog steeds op zoek naar uw vrouw, ze hebben immers haar foto genomen en ze zijn ervan op de hoogte dat ze zwanger was, ze stellen dan ook dat zij hun vrouw betreft en ze willen haar terug.

U reisde - voor de door u aangehaalde problemen te Nigeria - met uw gehele gezin reeds regelmatig via Benin en Togo naar Ghana en u trok ook soms naar Zuid Afrika, waardoor u besloot na voornoemde gebeurtenissen wederom samen met uw gezin naar Zuid Afrika te trekken. Nadat u in laatstgenoemd land – alwaar u een bedrijf had – beroofd werd, begaf u zich met uw gezin naar Ghana. Gezien u ook in Ghana niet kon blijven - u diende immers veel geld neer te leggen indien u aldaar zaken wou doen en u had onvoldoende financiële middelen om een eigen zaak op te starten - ging u via Ghana met uw gezin terug naar Nigeria, teneinde een Frans visum aan te vragen. U begaf zich aldus in december 2013 samen met uw gezin naar Lagos teneinde een visum te bekomen, u keerde daarna terug naar Ghana, om uiteindelijk in januari 2014 in Lagos terug uw visum op te halen. Op 05 februari 2014 werd uw visum effectief afgeleverd (geldig van 14 april 2014 tot 13 juli 2014). U kwam op 23 juni 2014 te België aan – samen met uw echtgenote M.O.C. en jullie drie minderjarige kinderen (zie dossier O.V. nr. 7913227 – C.G. 1517177B) – en jullie dienden op 16 juli 2015 alhier een asielaanvraag in.

U weet niet waar uw broers/zussen C., Pa., Fr., V., A., M. en J. verblijven, jullie gingen sinds het uitbreken van de oorlog te Nigeria immers elk jullie eigen weg.

U voegt ter staving van uw asielaanvraag uw Nigeriaans paspoort (nummer A03978343, geldig van 03 juli 2012 tot 02 juli 2017), het Nigeriaans paspoort van uw echtgenote M.O.C. (nummer

A03978342, geldig van 03 juli 2012 tot 02 juli 2017), het Nigeriaans paspoort van uw zoon G.E. (nummer A03977967, geldig van 03 juli 2012 tot 02 juli 2017), het Nigeriaans paspoort van uw zoon So. (nummer A03977968, geldig van 03 juli 2012 tot 02 juli 2017), het Nigeriaans paspoort van uw dochter P.M. (nummer A03977971, geldig van 03 juli 2012 tot 02 juli 2017), een verblijfstitel voor België op uw naam en op naam van uw drie kinderen, geldig van 16 januari 2019 tot 24 mei 2020; medische attesten op naam van uw echtgenote in het kader van de borstkanker waar zij aan lijdt; een medisch attest dd. 16 mei 2019 op naam van uw zoon So.; documenten betreffende uw schoolcarrière en de verscheidene bedrijven die u bezit [uw attest van "The Federal Polytechnic Idah" dd. 13 augustus 1986, uw attest van "The Federal Polytechnic Bida" dd. augustus 1989; uw "certificate of registration" van uw bedrijf Chupal Enterprises dd. 30 september 1993 (Nigeria); uw "Taks Clearance Certificates" van de "South African Revenue Service", de "Notices of Incorporation" en het "Memorandum of Incorporation" van "The Companies and Intellectual Property Commission of The Republic of South Africa" op uw eigen naam en op naam van uw echtgenote en de "Share Certificates" op jullie beide namen, een attest van "Department: Home Affairs – Republic of South Africa", documentatie omtrent 'What to do after registering a company' op naam van u en uw echtgenote (allen van Zuid Afrika); een "Certificate to commence Business" van "The Republic of Ghana" dd. 24 april 2009, een "Declaration that conditions of Section 28 of the companies code, 1963, have been complied with" dd. 23 april 2009 op naam van u en uw echtgenote, een "Returns of Particulars of the Company under Section 27 (1) of the Companies Code on Incorporation" op uw naam en op naam van uw echtgenote, een "Certificate of Incorporation" dd. 23 april 2009, "A copy of Regulations 8 to 82" (allen van Ghana)] toe.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Zo stelde u immers enkel en alleen bij voorkeur door een vrouwelijke medewerker en tolk te worden gehoord, doch u gaf hiervoor geen speciale reden op (zie vragenlijst interview Dienst Vreemdelingenzaken dd. 15 september 2015). Desalniettemin werd u wel degelijk door een vrouwelijke Protection Officer gehoord, er kan dan ook in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient er te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag laattijdig werd ingediend. U bent immers op 23 juni 2014 in België aangekomen en u heeft pas op 16 juli 2015 – en aldus ruim één jaar na uw aankomst alhier - uw eerste asielaanvraag ingediend. Uw verklaringen in dit kader weten allesbehalve te overtuigen. Zo stelt u het volgende: "Ze zeiden, de conventie, Dublin, dat ik eerst via Frankrijk binnenkwam, je moet een jaar wachten om terug asiel aan te vragen dan, we zijn in 2014 aangekomen en hebben een jaar gewacht" (zie Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 13 mei 2019 p. 27, hierna genoemd cgvs p. 27). Er kan in het licht van uw verklaringen worden opgemerkt dat de Dublin procedure inhoudt dat, indien België verantwoordelijk is voor de behandeling van uw asielaanvraag, het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de desbetreffende asielaanvraag onderzoekt. Evenwel indien blijkt dat een andere EU-lidstaat verantwoordelijk is, vraagt Dienst Vreemdelingenzaken de overname van de asielaanvraag aan de andere lidstaat (zie <https://www.cgvs.be/nl/asiel/welk-land-verantwoordelijk>). Aldus zijn uw verklaringen - als zijnde u via Frankrijk de Dublinruimte binnenkwam en aldus een jaar diende te wachten om alhier asiel te mogen indienen - pertinent onjuist en vormt dit allesbehalve een afdoende verklaring waarom u pas meer dan één jaar na uw aankomst in België een asielaanvraag hebt ingediend. Men kan redelijkerwijs verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging of die een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen of op z'n minst alle correcte en juiste informatie weet te verzamelen in dit kader. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen in België, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om 'uw vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U haalt vooreerst aan dat te Lagos uw zakenpartner F.W. – een voormalig lid van de 'Alliance for democracy (AD)' en toen lid van de 'People's Democratic Party (PDP)' en tevens toenmalig kandidaat om Gouverneur van Lagos te worden – op 26 of 27 juli 2006 tijdens de nacht in zijn woning werd vermoord, dit terwijl u zich op dat moment in de aanpalende bibliotheek van zijn woning bevond, alwaar u alles in het geniep kon waarnemen en zelfs audio en visuele opnames kon maken van ondermeer de daders.

U begaf zich na deze gebeurtenis naar uw advocaat, B.A., u overhandigde hem de door u gemaakte opnames en jullie begaven zich samen naar het politiebureau, alwaar u werd geadviseerd te vertrekken. Immers de hoofdverdachte in deze casus betrof een zekere A.B.A.T., een voormalig Gouverneur van Lagos state, toen de leider van de heersende politieke partij van de President (APC) en op dat moment een rechtstreekse politieke concurrent van de vermoorde heer F.W.. De politie stelde dan ook dat dergelijk invloedrijk figuur sowieso de moordcasus zou beïnvloeden, uw leven was in gevaar en ze konden u geen 24u bescherming bieden als getuige. U besloot – een vijftal dagen na de moord op uw zakenpartner – samen met uw vrouw en kinderen naar Baga in Borno State te reizen. **Er kan in dit kader bij aanvang worden gesteld dat - hoewel u duidelijk spreekt over audio en video opnames dewelke u tijdens de moord op Dhr. F.W. zou hebben gemaakt -, uit uw verklaringen duidelijk naar voor komt dat u complete onwetendheid aan de dag legt of deze door u gemaakte opnames al dan niet bij de politionele diensten zouden zijn geraakt.** Zo stelt u effectief de gezichten van de daders te hebben gefilmd, ze waren hem (cfr. Dhr. F.W.) aan het vastbinden, vijf minuten, u was onder spanning (cgvs p. 18). U stelt verder omtrent de desbetreffende opnames het volgende: “Het was bij mijn advocaat, ik schreef een verklaring daar bij de advocaat, met de bewijzen, naar de politie, hij gaf het hen of niet, ik weet het niet” (cgvs p. 18). U legt verder uit dat u een schriftelijke verklaring aan uw advocaat gaf, met ondermeer informatie omtrent hoe u opnam wat er gebeurde en waarom u er toen was, namelijk om een project te finishen (cgvs p. 18). U benadrukt nogmaals niet te weten of uw advocaat de opnames al dan niet aan de politie overhandigde (cgvs p. 18). Uw advocaat zou tegen de politie hebben verteld wat u hem had gezegd, u schreef het op bij de advocaat en u gaf dit samen met de door u gemaakte opnames aan de advocaat, jullie gingen samen naar de politie, de politie kon evenwel geen onderzoek starten en adviseerde u dat u weg diende te gaan, u diende veiligheid te zoeken, de politie kon u geen bescherming geven (cgvs p. 18-19). U nogmaals gevraagd of u niet weet of uw advocaat uiteindelijk uw verklaringen en opnames wel degelijk aan de politie overhandigde, bevestigt u dit, u had geen tijd, u moest vluchten met uw familie. **Verder blijkt uit de door u afgelegde verklaringen voor het cgvs dat u zelfs geen officiële getuigenis – tegen mogelijke potentiële daders – aflegde in deze casus en dat u evenmin weet of uw verklaringen (en de door u gemaakte opnames) al dan niet de rechtbank hebben bereikt.** U immers gevraagd of u zich aldus richtte tot uw advocaat, jullie naar de politie gingen maar u officieel dus niet getuigde, bevestigt u dit, u getuigde officieel niet (cgvs p. 18). Gepolst of het daar dan stopte, bevestigt u dit wederom, de politie moest immers uw verklaringen naar de rechtbank nemen, u weet evenwel niet of ze dit deden, u kon niet wachten, u zei tegen uw advocaat dat u geen bescherming kon krijgen, u was bang voor uw leven, u kent het gerecht in uw land (cgvs p. 18). U nogmaals gevraagd of u aldus niet weet of de politie uw verklaringen (en opnames) naar de rechtbank nam, bevestigt u dit, u moest weg van daar (cgvs p. 18). Immers indien het naar de rechtbank zou gaan, zou deze instantie u oproepen als getuige, u wachtte niet om naar daar te moeten gaan (cgvs p. 19). **Hoewel uit bovenstaande verklaringen reeds overduidelijk blijkt dat u er niet van op de hoogte bent of de door u gemaakte audio en visuele opnames – dewelke u tijdens de moord op uw zakenpartner Dhr. F.W. zou hebben gemaakt – al dan niet de politionele diensten zouden hebben bereikt en u tevens geen flauw idee zou hebben of ook de rechtbank uw verklaringen als getuige en uw opnames in haar bezit zou hebben en u verder overduidelijk weergeeft nooit officieel te hebben getuigd in deze moordcasus, blijkt uit uw interview bij het cgvs ook nog eens dat u zelfs niet zou weten of er hoegenaamd iemand weet zou hebben dat u een getuige in deze moordzaak bent, laat staan of moordverdachte A.B.A.T. hiervan op de hoogte zou zijn.** Immers gepolst of er eigenlijk iemand momenteel van op de hoogte zou zijn dat u een getuige in deze zaak bent, geeft u aan dit niet te weten (cgvs p. 19). Meer nog, u zou er ook niet van op de hoogte zijn of verdachte nummer één in deze casus – A.B.A.T. – zou weten dat u een getuige in deze moordzaak zou zijn, u hebt immers geen info, of de zaak nog verder gaat of niet, u weet het niet, u hoorde niet meer van uw advocaat, u vertrok gewoon (cgvs p. 19). Opmerkelijk genoeg vult u verder aan, stellend dat de zaak nog in de rechtbank hangend zou zijn, doch niemand zou het bijwonen momenteel, **de zaak zou in een lade liggen met stof erop**, misschien zouden ze het ooit wel terug naar boven brengen (cgvs p. 19). **Alles zou nu immers onderdrukt zijn, niemand zou nog praten over de zaak, over de moord, sinds de huidige overheid aan de macht kwam** (cgvs p. 16). U geeft in dit kader het volgende aan: “Het is barbaars, het Nigeriaanse systeem, ze kiezen een zaak die ze willen behandelen, als de zaak over een rijke man gaat, dan gaat het zo. Ze zeggen tegen de rechter handel deze zaak niet af, niemand hoort er nog iets van” (cgvs p. 16). U denkt dan ook dat het soms naar de rechtbank ging, tot de nieuwe overheid, ze willen het niet meer opnemen nu, je stelt immers iemand niet aan de kaak die u aan de macht bracht (cfr. A.B.A.T. hielp de President aan zijn huidige functie en krijgt nu aldus steun van de huidige President), van een andere partij zou het wel naar de rechtbank gaan (cgvs p. 16). **A.B.A.T. zou dan ook enkel een verdachte zijn, doch zal nooit officieel worden beschuldigd noch veroordeeld, hiervoor zou hij immers te veel macht bezitten** (cgvs p. 19).

U blijkt tenslotte ook allesbehalve goed op de hoogte te zijn van de personen die in het kader van het eerder verrichte onderzoek wel degelijk in het verleden zouden zijn gearresteerd in deze moordcasus. Zo geeft u zelf aan dat er arrestaties zouden zijn verricht in het kader van het eerder gevoerde onderzoek, zo zou de publiciteitssecretaris voor de campagne van Dhr. F.W. zijn gearresteerd, ook zijn chauffeur en tevens de huishoudster zouden zijn opgepakt. U evenwel gevraagd naar de naam van de publiciteitssecretaris van uw voormalige zakenpartner, Dhr. F.W., komt u niet verder dan de uitgebrachte gok 'U.', u zou de naam zijn vergeten, u kan het u niet herinneren, er waren andere verdachten gearresteerd doch u zou hun namen niet kennen (cgvs p. 17). De chauffeur zou dan weer een zekere O. betreffen, ook hier moet u het antwoord op de vraag naar de volledige naam van deze persoon schuldig blijven (cgvs p. 17). Voor wat betreft de naam van Mr. F.W.' huishoudster, slaat u wederom aan het gokken, u zou het immers niet weten, misschien Fe., zoiets denkt u (cgvs p. 17).

Gezien bovenstaande opmerkingen kan men dan ook logischerwijze niet inzien waarom u persoonlijk bij een terugkeer naar Lagos een 'individuele vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou dienen te vrezen. U geeft immers zelf aan er niet van op de hoogte te zijn of de door u gemaakte audio en visuele opnames – dewelke u tijdens de moord op uw zakenpartner Dhr. F.W. zou hebben gemaakt – al dan niet de politionele diensten zouden hebben bereikt en er tevens geen flauw idee van te hebben of ook de rechtbank uw verklaringen als getuige en uw opnames in haar bezit zou hebben en u geeft zelfs verder overduidelijk weer zelf nooit officieel te hebben getuigd in deze moordcasus. Tevens zou u zelfs niet weten of er hoegenaamd iemand weet zou hebben dat u een getuige in deze moordzaak zou betreffen, laat staan of moordverdachte A.B.A.T. hiervan op de hoogte zou zijn. Overigens geeft u zelf aan dat A.B.A.T. nooit zal worden terechtgesteld, noch veroordeeld, dit gezien zijn nauwe banden met het actuele regime en met de huidige President. Meer nog, deze moordzaak zou momenteel – volgens uw eigen bewoordingen - in een lade liggen met stof erop, alles zou nu onderdrukt zijn, niemand zou nog praten over de zaak, over de moord, sinds de huidige overheid aan de macht kwam.

U verklaart verder - een vijftal dagen na de door u genoemde moord op uw zakenpartner Dhr. F.W. – u samen met uw vrouw en kinderen naar Baga in Borno State te hebben begeven. **Er kan in dit kader worden opgemerkt dat het compleet ongeloofwaardig lijkt dat u en uw gezin – als aanhangers van het Christendom – ervoor zouden opteren om uitgerekend naar Moslimgebied helemaal in het noorden van Nigeria gelegen, te trekken. Vooreerst slaagt u er allesbehalve in een afdoende verklaring te bieden waarom u – samen met uw gezin - uitgerekend voor de plaats Baga en aldus Moslimgebied als nieuwe woonplaats zou hebben geopteerd.** U stelt immers in dit kader het volgende: "Het is verborgen, geen info daar, heel eenzaam, je kan er wandelen en naar Lake Chad gaan. Geen telefoon, geen netwerk, je kan er u verbergen" (cgvs p. 21). U gevraagd of dit de enige plaats is in Nigeria met deze kenmerken, geeft u toe dat er nog andere plaatsen kunnen zijn, doch u opteerde voor Baga gezien uw geest u zei om deze plaats te kiezen (cgvs p. 21). Eveneens beweert u enige vertrouwdheid met deze regio te hebben gekend, immers u ging in het verleden soms naar Maiduguri teneinde een vriend te bezoeken, u begaf zich dan naar Baga en andere plaatsen in de omgeving, u kende aldus dat territorium goed en u dacht laat ik naar daar gaan (cgvs p. 21). Gepolst of u het niet lastig vond dat Baga Moslimgebied betrof, ontkent u dit dan weer ten stelligste, u vond dat immers niet erg, u bent niet echt bezig met het Moslimgegeven, dat is uw leven niet, u zou bij iedereen kunnen zijn, als er een probleem zou zijn, u zou dat niet leuk vinden (cgvs p. 21). **De door u aangehaalde elementen – zijnde dat Baga verborgen en heel eenzaam zou zijn, er geen informatie noch telefoon of netwerk zou zijn daar, uw geest u zei om deze plaats te kiezen en u reeds enige vertrouwdheid met deze regio kende - vormen allesbehalve een afdoende verklaring waarom u samen met uw Christelijk gezin uitgerekend naar Moslimgebied in het noorden van Nigeria zou trekken. Overigens, hoewel u ontkent enige problemen te hebben gemaakt omtrent het feit dat Baga Moslimgebied zou betreffen, luiden de door u later in dit kader afgelegde verklaringen compleet anders, en geeft u aan wel degelijk te Baga discriminatie te hebben ondervonden omwille van uw godsdienstige achtergrond.** U stelt immers duidelijk dat het als Christen niet veilig zou zijn in Baga en u verklaart in dit kader het volgende: "Ja, met de tijd, je wordt gediscrimineerd, het was niet voor Boko Haram, maar nu, Boko Haram vernietigt mensen die niet geloven in hun ideologie, moslims ook. Er zijn niet veel christenen, die etniciteit, gevecht in mijn land tussen moslims en christenen is een groot probleem. Probleem van etniciteit en religie" (cgvs p. 22-23). U haalt verder op het vlak van persoonlijke discriminatie te Baga – een Moslimgemeenschap - omwille van uw Christelijke achtergrond, het volgende aan. Zo wou u bijvoorbeeld soms iets kopen en kon u het niet verkrijgen gezien u niet van hun plaats afkomstig bent (cgvs p. 23). Ook uw kinderen konden maar moeilijk aansluiting bij een school vinden gezien hun Christelijke achtergrond.

Verder wilden de inwoners bijvoorbeeld niet in uw buurt zitten in een openbaar voertuig (cgvs p. 23). **Het is in dit kader des te opmerkelijker dat u er niet alleen voor zou opteren om als aanhanger van het Christendom niet alleen naar Moslimgebied helemaal in het Noorden van Nigeria te trekken, doch u daar ook nog eens samen met uw hele gezin van juli-augustus 2006 (cfr. een vijftal dagen na de door u aangehaalde moord op Dhr. F.W.) tot uw vertrek in 2013 – en aldus maar liefst zeven jaar – halsstarrig zou zijn blijven wonen. Dit temeer daar u zelf aangeeft dat ook nog eens de terroristische groepering Boko Haram sinds 2009 prominent aanwezig was in Borno State.** Ook uw echtgenote haalt overigens aan dat jullie drie minderjarige kinderen tijdens hun gehele verblijf te Baga ontzegd werden van enig onderwijs, slaap, medische zorgen, voedsel en gemoedsrust (zie de 'response about my children going back to Nigeria'). Zij stelt ondermeer dat jullie zoon E.G. voornamelijk oorlog waarnam tijdens jullie verblijf in Baga, hij ging aldaar nooit naar school en durfde omwille van vrees zelfs het huis niet uit te komen. Jullie zoon So. zou dan weer – in navolging van de op zijn school gepleegde willekeurige aanslag dd. 31 maart 2012 door Boko Haram – als een Boko Haram junior lid worden gelabeld en gestigmatiseerd. Uw dochter Princess zou dan weer nooit in Nigeria naar school zijn gegaan, wederom omwille van vrees voor enige bombardementen. **Bovengenoemde opmerkingen maken dan ook dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw gepretendeerde verhuis en aan uw jarenlang vrijwillig verblijf in de door u geschetste moeilijke omstandigheden te Baga gelegen in Borno State, zonder ooit maar één keer te hebben overwogen om u in veiliger gebied in Nigeria te vestigen. Deze bevindingen brengen met zich mee dat ook aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten - zich afspelend te Baga - geen enkel geloof kan worden gehecht.**

Er werd supra reeds uitvoerig gemotiveerd dat men logischerwijze niet kan inzien waarom u persoonlijk bij een terugkeer naar Lagos – of bij uitbreiding overigens naar het Zuiden van Nigeria - een 'individuele vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou dienen te vrezen. U kan zich dan ook – als zijnde een Christen – perfect in Lagos of bij uitbreiding in het Zuiden van Nigeria (cfr. voornamelijk bewoond door christenen en overigens ook door uw etnie Igbo) vestigen, u toont allesbehalve aan dat u aldaar niet zou kunnen gaan wonen en dat u omwille van een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade niet naar Lagos of bij uitbreiding naar het Zuiden van Nigeria zou kunnen terugkeren. Uw algemene en vage verklaringen – zijnde dat u nergens anders in Nigeria zou kunnen gaan wonen, er geen enkele plaats veilig zijn zou voor u, u niets zou hebben en u nergens kan gaan wonen en alles verloren zou zijn, uw kinderen ook hun leven moeten kunnen leven (cgvs p. 26) - tonen allesbehalve aan dat u zich niet in Lagos of in het Zuiden van Nigeria zou kunnen (her)vestigen.

Verder, en niet in het minst, kunnen volgende vaststellingen worden gedaan op basis van een analyse van de stempels en verblijfsvergunningen in uw Nigeriaans paspoort (nr. A03978343), in het Nigeriaans paspoort (nr. A03978342) van uw vrouw M.O.C., in het Nigeriaans paspoort (nr. A03977967) van uw zoon G.E., in het Nigeriaans paspoort (nr. A03977968) van uw zoon So. en het Nigeriaans paspoort (nr. A0977971) van uw dochter P.M. (zie inventaris en analyse van de stempels en verblijfsvergunningen in de 5 paspoorten in het administratief dossier).

In de periode 4 juli 2012 (de minst recente datum die in elk van de 5 paspoorten kon worden teruggevonden als de datum waarop u, uw vrouw en uw 3 kinderen (voorlopig) uit Nigeria vertrokken) tot 21 juni 2014 (de meest recente datum die in elk van de 5 paspoorten kon worden teruggevonden als de datum waarop u, uw vrouw en uw 3 kinderen uit Nigeria naar Europa vertrokken), blijken u en uw gezinsleden voornamelijk in Ghana, en korte tijd in Zuid-Afrika te hebben verbleven. Uw echtgenote verbleef tijdens hogervermelde tijdspanne ook gedurende twee korte periodes in de Verenigde Arabische Emiraten. Uit de door u voorgelegde documenten (zie administratief dossier) blijkt dat u en uw echtgenote in april 2009 in Ghana het bedrijf X –met adres in Accra- hadden opgestart. U, uw echtgenote en uw 3 kinderen kregen op 5 oktober 2012 een verblijfsvergunning voor Ghana afgeleverd, met geldigheidsduur van een jaar. U en uw gezinsleden verbleven in de hiervoor gepreciseerde periode ook nog korte tijd in Zuid-Afrika, waar u en uw echtgenote in november 2013 andermaal een zaak opstartten met de naam X, en adres in Guateng.

Na vergelijking en analyse van al de gegevens in jullie paspoorten blijkt dat u (en uw gezinsleden) in de tijdspanne tussen 4 juli 2012 en 21 juni 2014 gedurende volgende perioden in Nigeria verbleven : van 22 tot 27 juni 2013 (alleen u, zonder uw gezin); van 22 december 2013 tot 16 februari 2014 (u en uw gezin) – in die periode werden de Schengen visa voor u en uw gezin in Lagos aangevraagd en afgeleverd- en tot slot van 7 juni 2014 tot 21 juni 2014.

Dit laat toe om te besluiten dat jullie zeker niet in Baga (in het noorden van Nigeria) verbleven in april 2013, waar –volgens uw verklaringen- uw vrouw toen zou zijn ontvoerd en meegenomen door Boko Haram leden, door hen herhaaldelijk zou zijn verkracht, een abortus zou hebben

ondergaan en ten gevolge daarvan momenteel geen baarmoeder meer heeft (cgvs p. 23). Deze vaststelling –in combinatie met hogervermelde twijfels aan uw beweerd jarenlang vrijwillig verblijf in Baga – laat toe om volstrekt geen geloof meer te hechten aan het verblijf van u en uw gezinsleden in Baga, laat staan aan de vervolgingsfeiten die u daar situeert.

U haalt tenslotte nog aan (zie “Response about my children going back to Nigeria”) dat uw drie minderjarige kinderen – G.E., So. en P.M. – bij een terugkeer naar Nigeria mogelijks door Boko Haram zouden kunnen worden gekidnapt, geradicaliseerd en ingelijfd, waardoor ze gedwongen zullen worden om mensen te doden en te verminken. U vreest tevens dat uw dochter P.M. mogelijks zal verkracht en uitgehuwelijkt worden door Boko Haram leden. Tevens zou ze als zelfmoordterrorist door deze groepering kunnen worden ingeschakeld. Uw kinderen zouden in Nigeria niet naar school kunnen gaan, wat hen een extra kwetsbaar profiel in dit kader zou toemeten. Ze zouden tevens kunnen terechtkomen in een IDP camp, alwaar ondermeer Boko Haram regelmatig zou bombarderen, er onvoldoende voedsel aanwezig zou zijn en er vele ziektes zouden uitbreken. Er kan in het licht van deze verklaringen worden opgemerkt dat u aldus louter naar de algemene situatie te Nigeria verwijst en u enkel en alleen hypothetisch stelt dat uw drie minderjarige kinderen bij een terugkeer naar Nigeria mogelijks door de terroristische groepering Boko Haram zouden kunnen worden gekidnapt, geradicaliseerd en ingelijfd – ondermeer gezien ze niet naar school zouden kunnen gaan waardoor ze extra kwetsbaar zouden zijn - en uw dochter mogelijks zou kunnen worden verkracht en gehuwd door Boko Haram leden of als zelfmoordterrorist zou dienen te fungeren, doch uit informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie ‘COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram’ dd. 28 maart 2018), blijkt duidelijk dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Zoals reeds eerder uitgebreid werd gemotiveerd, kan men logischerwijze niet inzien waarom u zich niet in Lagos – en bij uitbreiding Zuid Nigeria – zou kunnen vestigen samen met uw gezin, alwaar u geen persoonlijke vrees voor vervolging noch een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming wist aannemelijk te maken en alwaar er actueel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Ook het feit dat uw kinderen mogelijks in een IDP kamp zouden kunnen terechtkomen, betreft een louter hypothetische stelling die nergens enige objectieve grond vindt.

Wat betreft uw Nigeriaans paspoort (nummer A03978343, geldig van 03 juli 2012 tot 02 juli 2017), het Nigeriaans paspoort van uw echtgenote M.O.C. (nummer A03978342, geldig van 03 juli 2012 tot 02 juli 2017), het Nigeriaans paspoort van uw zoon G.E. (nummer A03977967, geldig van 03 juli 2012 tot 02 juli 2017), het Nigeriaans paspoort van uw zoon So. (nummer A03977968, geldig van 03 juli 2012 tot 02 juli 2017) en het Nigeriaans paspoort van uw dochter P.M. (nummer A03977971, geldig van 03 juli 2012 tot 02 juli 2017), deze documenten bevatten louter persoonsgegevens van u en uw echtgenote en drie minderjarige kinderen, dewelke niet onmiddellijk ter discussie staan. Uw verblijfstitel voor België en deze van uw kinderen - geldig van 16 januari 2019 tot 24 mei 2020 – toont dan weer enkel en alleen aan dat u en uw gezin te België over een tijdelijke verblijfsvergunning beschikken.

Uw attest van “The Federal Polytechnic Idah” dd. 13 augustus 1986 en uw attest van “The Federal Polytechnic Bida” dd. augustus 1989 staven enkel uw studies te Nigeria terwijl uw “certificate of registration” van uw bedrijf Chupal Enterprises dd. 30 september 1993 (Nigeria); uw “Taks Clearance Certificates” van de ‘South African Revenue Service’, de “Notices of Incorporation” en het “Memorandum of Incorporation” van “The Companies and Intellectual Property Commission of The Republic of South Africa” op uw eigen naam en op naam van uw echtgenote en de “Share Certificates” op jullie beide namen, een attest van “Department: Home Affairs – Republic of South Africa”, documentatie omtrent “What to do after registering a company” op naam van u en uw echtgenote (allen van Zuid Afrika); een “Certificate to commence Business” van “The Republic of Ghana” dd. 24 april 2009, een “Declaration that conditions of Section 28 of the companies code, 1963, have been complied with” dd. 23 april 2009 op naam van u en uw echtgenote, een “Returns of Particulars of the Company under Section 27 (1) of the Companies Code on Incorporation” op uw naam en op naam van uw echtgenote, een “Certificate of Incorporation dd. 23 april 2009, “A copy of Regulations 8 to 82” (allen van Ghana) enkel jullie professionele activiteiten en de bedrijven op uw naam (en op naam van uw vrouw) te Nigeria, Ghana en Zuid Afrika aantonen, wat wederom niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken, doch bovengenoemde bemerkingen niet in een ander daglicht weten te stellen.

Het medisch attest dd. 16 mei 2019 op naam van uw zoon So. stelt vast dat So. lichamelijke sequellen vertoont en hij duidelijke kenmerken van een post-traumatisch stress syndroom heeft, zoals

levendige nachtmerries, flashbacks, onrust en angsten. In 2015 zou hij tevens zijn behandeld bij het "Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg Andante" door een psycholoog en psychiater, tevens zou er toen ook tijdelijk medicatie zijn opgestart. So. zou tijdens dit medisch onderzoek hebben verklaard dat hij in maart 2012 slachtoffer zou zijn geworden van een bomaanslag in Nigeria. Momenteel zou So. geen medicatie meer gebruiken en zou hij af en toe nog last hebben van nachtmerries. Verder zou hij op dit moment stabiel zijn. Vooreerst dient te worden benadrukt dat het een attest van een huisarts (en niet van een gespecialiseerde arts of psycholoog) betreft, die in het attest louter melding maakt van het feit dat uw zoon So. lichamelijke sequellen zou vertonen en hij duidelijke kenmerken van een post-traumatisch stress syndroom zou hebben - zoals levendige nachtmerries, flashbacks, onrust en angsten - alwaar hij in 2015 tevens in behandeling voor zou zijn geweest, meer bepaald bij het Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg Andante door een psycholoog en psychiater, wat overigens niet verder wordt geattesteerd. Daarenboven kan worden opgemerkt dat dit medisch attest geen sluitend bewijs kan vormen voor de oorzaak van uw zoon zijn eventuele lichamelijke sequellen en psychologische problemen, noch voor de omstandigheden waaruit deze eventuele problemen voortvloeien. De arts kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met haar bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Er moet echter worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen. Het door u neergelegde attest kan aldus bovenstaande bevindingen niet ombuigen, waar reeds uitgebreid werd gemotiveerd dat u uw verblijf in Baga stad in Borno State, de plaats waarmee deze feiten onlosmakelijk verbonden zijn, volstrekt niet aannemelijk wist te maken.

Voor wat betreft de medische attesten van uw echtgenote die aan borstkanker lijdt, er dient in dit kader op gewezen te worden dat u voor de beoordeling van medische problemen een aanvraag moet indienen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Artikel 48/4, lid 1 van de Vreemdelingenwet bepaald immers het volgende: "De Subsidiare beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9 ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4 valt". Overigens blijkt uit uw dossier dat u en uw gezin reeds dergelijke aanvraag hebben ingediend, waardoor jullie allen tot 24 mei 2020 gemachtigd zijn in België te verblijven.

Er kan tenslotte opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in Lagos te worden beoordeeld. Zoals supra reeds uitgebreid werd gemotiveerd, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan het gepretendeerde verblijf van uzelf en uw gezin te Baga, Borno State. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Er werd in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenote Mevrouw M.O.C. en jullie drie minderjarige kinderen (zie dossier O.V. nr. 7913227 – C.G. 1517177B) eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoekster M.O.C. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de etnie Moguashuku te behoren en Christen te zijn. U stelde geboren te zijn op 25 maart 1977 te Kaduna. Op 26 mei 2001 huwde u met Dhr. P.U.C., samen hebben jullie drie kinderen genaamd G.E., So. en P.M.. U beweerde verder tot 2006 woonachtig te zijn geweest in de Moslim Aventure, Ikeja Lagos, samen met uw gezin.

In 2006 was uw echtgenoot te Lagos getuige van de moord op Dhr. F.W., dit betrof uw man zijn zakenpartner en mentor. Deze moord was georganiseerd door een bemiddeld, hoog en invloedrijk man binnen de Nigeriaanse politiek. Uw echtgenoot zijn getuigenis tegen deze man kan dan ook laatstgenoemde zijn politiek imago aanzienlijke schade toebrengen, deze man kan een behoorlijk bedrag neertellen teneinde uw man te laten vermoorden. In navolging van deze gebeurtenis trokken u en uw gezin naar Baga, Kukawa Local Government, Area Maiduguri.

Op 30 maart 2012 vond er te Baga een explosie – gepleegd door Boko Haram – plaats in de school 'Al Makura Primary' van uw zoon So.. Hierdoor liep uw zoon zware lichamelijke verwondingen op. Geen enkele Nigeriaanse school wenste uw zoon hierna nog in hun midden op te nemen, dit uit vrees dat So. geradicaliseerd was, hij werd dan ook vaak zelf Boko Haram genoemd. Mensen waren vervolgens bang van jullie en bespotten uw zoon en zijn familie.

In april 2013 was u aanwezig op de Baga vismarkt nabij Lake Chad (gelegen ten noordoosten van de stad van Kukawa in Kukawa LGA, Borno State) toen deze werd aangevallen door Boko Haram. U werd hierop geblinddoekt en in een bus meegenomen door drie mannen in militaire uniformen, het betrof Boko Haram leden. U werd naar het 'deadly Simbisa forest' gebracht, u werd aldaar een viertal maanden vastgehouden. Tijdens uw opsluiting werd u op regelmatige basis mishandeld en verkracht. Op een bepaald moment hoorde u hen zeggen dat u – met een bom rond uw middel gebonden – naar een drukke plaats zou worden gestuurd alwaar de bom zou afgaan en iedereen, inclusief uzelf, zou sterven, dit indien u zich tegen de verkrachtingen zou blijven verzetten. Na een viertal maanden – meer bepaald gedurende de maand augustus - slaagde u erin te ontsnappen uit de handen van Boko Haram. Op een bepaald moment brak er immers een gevecht uit tussen militairen en Boko Haram, waarop u erin slaagde weg te rennen. U kwam na uw ontsnapping een traditionele geneesheer – door u 'Baba Healer' genoemd – tegen, deze man behandelde u en gaf u voedsel en water. Deze traditionele geneesheer ontdekte eveneens dat u zwanger was, hij gaf u lokale medicijnen teneinde een abortus te kunnen ondergaan. Door deze behandeling werd uw baarmoeder vernield waardoor u nu zonder baarmoeder door het leven gaat. Na de behandelingen en de nodige zorgen, toegediend door de traditionele geneesheer, trok u naar de kerk in Maiduguri, alwaar u uw familie in een IDP kamp van deze kerk terugvond. U vreest dat Boko Haram leden over uw foto beschikken, zij geven immers foto's door van ontsnapte personen teneinde hen te vinden, te kidnappen en te doden. Tevens claimt het Boko Haram lid dat u zwanger maakte dat u zijn vermiste vrouw bent, samen met zijn baby. Gezien sommige personen behorend tot de overheid voor Boko Haram werken, is het moeilijk voor u om eender waar in het land te gaan leven.

Uw echtgenoot P.U.C. (zie dossier O.V. nr. 7913227 – C.G. nr. 1517177) verklaarde - voor de aangehaalde problemen te Nigeria - met het gehele gezin reeds regelmatig via Benin en Togo naar Ghana te zijn gereisd en soms ook naar Zuid Afrika te zijn gegaan, waardoor jullie gezin besloot na voornoemde gebeurtenissen wederom samen naar Zuid Afrika te trekken. Nadat uw gezin in laatstgenoemd land – alwaar uw man een bedrijf had – beroofd werd, begaf uw gezin zich naar Ghana. Gezien jullie ook in Ghana niet konden blijven – uw man diende immers veel geld neer te leggen indien hij aldaar zaken wou doen en hij had onvoldoende financiële middelen om een eigen zaak op te starten - ging uw gezin via Ghana terug naar Nigeria, teneinde een Frans visum aan te vragen. Uw gezin begaf zich aldus in december 2013 naar Lagos teneinde een visum te bekomen, jullie keerden daarna terug naar Ghana, om uiteindelijk in januari 2014 in Lagos terug jullie visum op te halen. Op 05 februari 2014 werd jullie visum effectief afgeleverd (geldig van 14 april 2014 tot 13 juli 2014). U verklaarde zelf verder van februari tot juni 2014 in Lagos te hebben vertoefd. U verliet uiteindelijk Nigeria in juni 2014 en u kwam op 23 juni 2014 te België aan – samen met uw echtgenoot P.U.C. en jullie drie minderjarige kinderen – en jullie dienden op 16 juli 2015 alhier een asielaanvraag in.

U geeft verder nog aan dat uw drie minderjarige kinderen onmogelijk zouden kunnen terugkeren naar Nigeria. Immers uw zoon E.G. zag tijdens zijn periode in Baga op dagelijkse basis dode lichamen liggend op straat, hoorde geweerschoten en bombardementen en sliep hele nachten nauwelijks omwille van vrees dat het huis van de familie zou worden aangevallen. Hij had dan ook steevast nachtmerries dat Boko Haram hem zou komen aanvallen. Hij zag dan ook voornamelijk oorlog in Baga, hij ging niet naar school aldaar en verliet het huis niet omwille van vrees. Uw zoon So. was zelf slachtoffer van een willekeurige Boko Haram aanval op zijn school, waardoor hij werd gestigmatiseerd en als Boko Haram Junior lid werd gelabeld.

Uw dochter ging tenslotte nooit naar school in Nigeria omwille van vrees voor enige bombardementen, u wenst dan ook niet dat uw dochter moet ondergaan waar u door ging, namelijk in de handen vallend van de monsters genaamd Boko Haram. U wilt niet dat ze kwetsbaar wordt voor deze verkrachters of dat ze als middel tot een zelfmoordaanslag wordt ingezet.

U haalt tenslotte nog aan dat u aan borstkanker lijdt en hiervoor te België in behandeling bent. Het werd reeds bevestigd dat Nigeria niet over de nodige faciliteiten beschikt teneinde borstkanker te behandelen, u dient zich dan ook steeds tot uw dokter van het AZ Monica te richten voor uw behandeling. U moet nog steeds operaties en de nodige opvolging alhier krijgen.

U voegt ter staving van uw asielaanvraag uw Nigeriaans paspoort (nummer A03978342, geldig van 03 juli 2012 tot 02 juli 2017), het Nigeriaans paspoort van uw echtgenoot P.U.C. (nummer A03978343, geldig van 03 juli 2012 tot 02 juli 2017), het Nigeriaans paspoort van uw zoon G.E. (nummer A03977967, geldig van 03 juli 2012 tot 02 juli 2017), het Nigeriaans paspoort van uw zoon So. (nummer A03977968, geldig van 03 juli 2012 tot 02 juli 2017), het Nigeriaans paspoort van uw dochter P.M. (nummer A03977971, geldig van 03 juli 2012 tot 02 juli 2017); de verblijfstitel voor België op naam van uw echtgenoot en op naam van uw drie minderjarige kinderen, geldig van 16 januari 2019 tot 24 mei 2020; medische attesten op uw naam in het kader van de borstkanker waar u aan lijdt; een medisch attest dd. 16 mei 2019 op naam van uw zoon So. en documenten betreffende de schoolcarrière en de verscheidene bedrijven van uw man (en van uzelf) [een attest van "The Federal Polytechnic Idah" dd. 13 augustus 1986 en een attest van "The Federal Polytechnic Bida" dd. augustus 1989; een "certificate of registration" van bedrijf Chupal Enterprises dd. 30 september 1993 (Nigeria); een "Taks Clearance Certificates" van de "South African Revenue Service", de "Notices of Incorporation" en het "Memorandum of Incorporation" van "The Companies and Intellectual Property Commission of The Republic of South Africa" en de "Share Certificates", een attest van "Department: Home Affairs – Republic of South Africa", documentatie omtrent "What to do after registering a company" (allen van Zuid Afrika); een "Certificate to commence Business" van "The Republic of Ghana" dd. 24 april 2009, een "Declaration that conditions of Section 28 of the companies code, 1963, have been complied with" dd. 23 april 2009, een "Returns of Particulars of the Company under Section 27 (1) of the Companies Code on Incorporation", een "Certificate of Incorporation dd. 23 april 2009, "A copy of Regulations 8 to 82" (allen van Ghana)] toe.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit de diverse medische attesten - aanwezig in uw administratief dossier - blijkt immers dat u aan borstkanker lijdt en u hiervoor te België in behandeling bent. Hierdoor was het voor u onmogelijk om zich persoonlijk naar het Commissariaat-generaal te begeven teneinde in het kader van uw asielaanvraag te worden gehoord. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal en werd u de mogelijkheid geboden om schriftelijk een uiteenzetting van uw asielmotieven te geven. Uw echtgenoot - Dhr. P.U.C. - (zie dossier C.G. nr. 1517177) werd gehoord op 13 mei 2019 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, alwaar hij tevens de mogelijkheid kreeg om uw asielmotieven aan te kaarten en waarop toen ook nog dieper werd ingegaan. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient er te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag laattijdig werd ingediend. U bent immers op 23 juni 2014 in België aangekomen en u heeft pas op 16 juli 2015 – en aldus ruim één jaar na uw aankomst alhier - uw eerste asielaanvraag ingediend. Uw echtgenoot zijn verklaringen in dit kader weten allesbehalve te overtuigen (zie dossier 1517177). Zo stelt uw echtgenoot in dit kader het volgende: "Ze zeiden, de conventie, Dublin, dat ik eerst via Frankrijk binnenkwam, je moet een jaar wachten om terug asiel aan te vragen dan, we zijn in 2014 aangekomen en hebben een jaar gewacht" (zie dossier 1517177: Notities van het persoonlijk onderhoud van uw echtgenoot dd. 13 mei 2019 p. 27, hierna genoemd cgvs p. 27). Er kan in het licht van zijn verklaringen worden opgemerkt dat de Dublin procedure inhoudt dat, indien België verantwoordelijk is voor de behandeling van uw asielaanvraag, het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de desbetreffende asielaanvraag onderzoekt. Evenwel indien blijkt dat een andere EU-lidstaat verantwoordelijk is, vraagt Dienst Vreemdelingenzaken de overname van de asielaanvraag aan de andere lidstaat (zie <https://www.cgvs.be/nl/asiel/welk-land-verantwoordelijk>). Aldus zijn uw man zijn verklaringen - als zijnde jullie via Frankrijk de Dublinruimte binnenkwamen en aldus een jaar dienden te wachten om alhier asiel te mogen indienen - pertinent onjuist en vormt dit allesbehalve een afdoende verklaring waarom jullie pas meer dan één jaar na jullie aankomst in België een asielaanvraag hebben ingediend. Men kan redelijkerwijs verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging of die een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om bescherming

in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen of op z'n minst alle correcte en juiste informatie weet te verzamelen in dit kader. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen in België, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om 'uw vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U baseert eerst en vooral uw asielaanvraag deels op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot P.U.C. (dossier 1517177). De motivering in dit kader werd reeds uitgebreid en gedetailleerd weergegeven in de weigeringsbeslissing van uw echtgenoot (zie motivering beslissing P.U.C. dossier C.G. nr. 1517177) :

"[...]"

U verklaart verder - na de door u en uw echtgenoot genoemde moord op Dhr. F.W. - u samen met uw gezin naar Baga in Borno State te hebben begeven. Op 30 maart 2012 vond er te Baga een explosie - gepleegd door Boko Haram - plaats in de school 'Al Makura Primary' van uw zoon So.. Hierdoor liep uw zoon zware lichamelijke verwondingen op. Geen enkele Nigeriaanse school wenste uw zoon hierna nog in hun midden op te nemen, dit uit vrees dat So. geradicaliseerd was, hij werd dan ook vaak zelf Boko Haram genoemd. U verklaarde verder dat u in april 2013 aanwezig was op de Baga vismarkt nabij Lake Chad (gelegen ten noord oosten van de stad van Kukawa in Kukawa LGA, Borno State) toen deze werd aangevallen door Boko Haram. U werd hierop geblinddoekt en in een bus meegenomen door drie mannen in militaire uniformen, het betroffen Boko Haram leden. U werd naar het 'deadly Simbisa forest' gebracht, u werd aldaar een viertal maanden vastgehouden. Tijdens uw opsluiting werd u op regelmatige basis mishandeld en verkracht. **Er kan in dit kader worden opgemerkt dat het compleet ongeloofwaardig lijkt dat u en uw gezin - als aanhangers van het Christendom - ervoor zouden opteren om naar Moslimgebied helemaal in het noorden van Nigeria gelegen, te trekken. Vooreerst slaagt uw man er allesbehalve in een afdoende verklaring te bieden waarom u - samen met uw gezin - uitgerekend voor de plaats Baga en aldus Moslimgebied als nieuwe woonplaats zou hebben geopteerd.** Uw man stelt immers in dit kader het volgende: "Het is verborgen, geen info daar, heel eenzaam, je kan er wandelen en naar Lake Chad gaan. Geen telefoon, geen netwerk, je kan er u verbergen" (cgvs p. 21). Uw echtgenoot gevraagd of dit de enige plaats is in Nigeria dewelke op deze manier bestaat, geeft hij toe dat er nog andere plaatsen kunnen zijn, doch hij opteerde voor Baga gezien zijn geest hem zei om deze plaats te kiezen (cgvs p. 21). Eveneens beweert uw echtgenoot enige vertrouwde met deze regio te hebben gekend, immers hij ging in het verleden soms naar Maiduguri teneinde een vriend te bezoeken, hij begaf zich dan naar Baga en andere plaatsen in de omgeving, hij kende aldus dat territorium goed en hij dacht laat ik naar daar gaan (cgvs p. 21). Gepolst of hij het niet lastig vond dat Baga Moslimgebied betrof, ontkent hij dit dan weer ten stelligste, hij vond dat immers niet erg, hij is niet echt bezig met het Moslimgegeven, dat is zijn leven niet, hij zou bij iedereen kunnen zijn, als er een probleem zou zijn, hij zou dat niet leuk vinden (cgvs p. 21). **De door hem aangehaalde elementen - zijnde dat Baga verborgen en heel eenzaam zou zijn, er geen informatie noch telefoon of netwerk zou zijn daar, zijn geest hem zei om deze plaats te kiezen en hij reeds enige vertrouwde met deze regio kende - vormen allesbehalve een afdoende verklaring waarom u samen met uw gezin als aanhangers van het Christendom uitgerekend naar Moslimgebied in het noorden van Nigeria zou trekken. Overigens, hoewel uw man ontkent enige problemen te hebben gemaakt omtrent het feit dat Baga Moslimgebied zou betreffen, luiden de door hem later in dit kader afgelegde verklaringen compleet anders, en geeft hij aan wel degelijk te Baga discriminatie te hebben ondervonden omwille van zijn godsdienstige achtergrond.** Uw echtgenoot stelt immers duidelijk dat het als Christen niet veilig zou zijn in Baga en hij verklaart in dit kader het volgende: "Ja, met de tijd, je wordt gediscrimineerd, het was niet voor Boko Haram, maar nu, Boko Haram vernietigt mensen die niet geloven in hun ideologie, moslims ook. Er zijn niet veel christenen, die etniciteit, gevecht in mijn land tussen moslims en christenen is een groot probleem. Probleem van etniciteit en religie" (cgvs p. 22-23). Hij haalt verder op het vlak van persoonlijke discriminatie te Baga - een Moslimgemeenschap - omwille van zijn Christelijke achtergrond, het volgende aan. Zo wou uw echtgenoot bijvoorbeeld soms iets kopen en kon hij het niet verkrijgen gezien hij niet van hun plaats afkomstig is (cgvs p. 23). Ook jullie kinderen konden maar moeilijk aansluiting bij een school vinden gezien hun Christelijke achtergrond. Verder wilden de inwoners bijvoorbeeld niet in uw man zijn buurt zitten in een openbaar voertuig (cgvs p. 23). **Het is in dit kader des te opmerkelijker dat u er niet alleen voor zou opteren om als aanhanger van het Christendom niet alleen naar Moslimgebied helemaal in het Noorden van Nigeria te trekken, doch u daar ook nog eens samen met uw hele gezin van juli-augustus 2006 (cfr. een vijftal dagen na de door u aangehaalde moord op Dhr. F.W.) tot uw vertrek in 2013 - en aldus maar liefst zeven jaar - halsstarrig zou zijn blijven wonen.**

Dit temeer daar uw echtgenoot zelf aangeeft dat ook nog eens de terroristische groepering Boko Haram sinds 2009 prominent aanwezig was in Borno State. Ook uzelf haalt overigens aan dat jullie drie minderjarige kinderen tijdens hun gehele verblijf te Baga ontzegd werden van enig onderwijs, slaap, medische zorgen, voedsel en gemoedsrust (zie uw 'response about my children going back to Nigeria'). U stelt ondermeer dat uw zoon E.G. voornamelijk oorlog waarnam tijdens jullie verblijf in Baga, hij ging aldaar nooit naar school en durfde omwille van vrees zelfs het huis niet uit te komen. Uw zoon So. zou dan weer – in navolging van de op zijn school gepleegde willekeurige aanslag dd. 31 maart 2012 door Boko Haram – als een Boko Haram junior lid worden gelabeld en gestigmatiseerd. Uw dochter Princess zou dan weer nooit in Nigeria naar school zijn gegaan, wederom omwille van vrees voor enige bombardementen. **Bovengenoemde opmerkingen maken dan ook dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw gepretendeerde verhuis en aan uw jarenlang vrijwillig verblijf in de door u geschetste moeilijke omstandigheden te Baga gelegen in Borno State, zonder ooit maar één keer te hebben overwogen om u in veiliger gebied in Nigeria te vestigen. Deze bevindingen brengen met zich mee dat ook aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten - zich afspelend te Baga - geen enkel geloof kan worden gehecht.**

Er werd supra reeds uitvoerig gemotiveerd dat men logischerwijze niet kan inzien waarom u persoonlijk bij een terugkeer naar Lagos – of bij uitbreiding overigens naar het Zuiden van Nigeria - een 'individuele vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou dienen te vrezen. U kan zich dan ook – als zijnde een Christen – perfect in Lagos of bij uitbreiding in het Zuiden van Nigeria (cfr. voornamelijk bewoond door christenen en overigens ook door de etnie van uw echtgenoot meer specifiek Igbo) vestigen, u toont allesbehalve aan dat u aldaar niet zou kunnen gaan wonen en dat u omwille van een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade niet naar Lagos of bij uitbreiding naar het Zuiden van Nigeria zou kunnen terugkeren.

Verder, en niet in het minst, kunnen volgende vaststellingen worden gedaan op basis van een analyse van de stempels en verblijfsvergunningen in het Nigeriaans paspoort van uw echtgenoot P.U.C. (nr. A03978343), in uw Nigeriaans paspoort (nr. A03978342), in het Nigeriaans paspoort (nr. A03977967) van uw zoon G.E., in het Nigeriaans paspoort (nr. A03977968) van uw zoon So. en het Nigeriaans paspoort (nr. A0977971) van uw dochter P.M. (zie inventaris en analyse van de stempels en verblijfsvergunningen in de 5 paspoorten in het administratief dossier).

In de periode 4 juli 2012 (de minst recente datum die in elk van de 5 paspoorten kon worden teruggevonden als de datum waarop u, uw man en uw 3 kinderen (voorlopig) uit Nigeria vertrokken) tot 21 juni 2014 (de meest recente datum die in elk van de 5 paspoorten kon worden teruggevonden als de datum waarop u, uw man en uw 3 kinderen uit Nigeria naar Europa vertrokken), blijken u en uw gezinsleden voornamelijk in Ghana, en korte tijd in Zuid-Afrika te hebben verbleven. U verbleef tijdens hogervermelde tijdsperiode ook gedurende twee korte periodes zonder uw gezin in de Verenigde Arabische Emiraten. Uit de door u voorgelegde documenten (zie administratief dossier) blijkt dat u en uw echtgenoot in april 2009 in Ghana het bedrijf X –met adres in Accra- hadden opgestart. U, uw echtgenoot en uw 3 kinderen kregen op 5 oktober 2012 een verblijfsvergunning voor Ghana afgeleverd, met geldigheidsduur van een jaar. U en uw gezinsleden verbleven tijdens de hiervoor gepreciseerde periode ook nog korte tijd in Zuid-Afrika, waar u en uw echtgenoot in november 2013 andermaal een zaak opstartten met de naam X, en adres in Guateng.

Na vergelijking en analyse van al de gegevens in jullie paspoorten blijkt dat u (en uw gezinsleden) in de tijdsperiode tussen 4 juli 2012 en 21 juni 2014 gedurende volgende perioden in Nigeria verbleven : van 22 december 2013 tot 16 februari 2014 – in die periode werden de Schengen visa voor u en uw gezin in Lagos aangevraagd en afgeleverd- en van 7 juni 2014 tot 21 juni 2014. Uw echtgenoot verbleef nog even in Nigeria van 22 tot 27 juni 2013, zonder zijn gezin.

Dit laat toe om te besluiten dat jullie zeker niet in Baga (in het noorden van Nigeria) verbleven in april 2013, waar –volgens uw verklaringen- u toen zou zijn ontvoerd en meegenomen door Boko Haram leden, door hen herhaaldelijk zou zijn verkracht en ten gevolge daarvan zwanger raakte, een abortus zou hebben ondergaan en ten gevolge daarvan momenteel geen baarmoeder meer heeft (zie uw schriftelijke verklaring, per e-mail verzonden door uw raadsman, Alexander Loobuyck dd. 5 mei 2019). Deze vaststelling –in combinatie met hogervermelde twijfels aan uw beweerd jarenlang vrijwillig verblijf in Baga in onmenselijke omstandigheden– laat toe om volstrekt geen geloof meer te hechten aan het verblijf van u en uw gezinsleden in Baga, laat staan aan de vervolgingsfeiten die u daar situeert.

U haalt tenslotte nog aan dat uw drie minderjarige kinderen onmogelijk zouden kunnen terugkeren naar Nigeria (zie uw "response about my children going back to Nigeria"). Immers uw zoon E.G. zag tijdens zijn periode in Baga op dagelijkse basis dode lichamen liggend op straat, hoorde gewoenshoten en bombardementen en sliep hele nachten nauwelijks omwille van vrees dat het huis van de familie zou

worden aangevallen. Hij had dan ook steevast nachtmerries dat Boko Haram hem zou komen aanvallen. Hij zag dan ook voornamelijk oorlog in Baga, hij ging niet naar school aldaar en verliet het huis niet omwille van vrees. Uw zoon So. was zelf slachtoffer van een willekeurige Boko Haram aanval op zijn school, waardoor hij werd gestigmatiseerd en als Boko Haram Junior lid werd gelabeld. Uw dochter ging nooit naar school in Nigeria omwille van vrees voor enige bombardementen, u wenst dan ook niet dat uw dochter moet ondergaan waar u door ging, in de handen vallend van de monsters genaamd Boko Haram. U wilt niet dat ze kwetsbaar wordt voor deze verkrachters of dat ze als middel tot zelfmoordaanslag wordt ingezet. Er kan in het licht van deze verklaringen worden opgemerkt dat uit informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Zoals reeds eerder uitgebreid werd gemotiveerd, kan men logischerwijze niet inzien waarom u zich niet in Lagos – en bij uitbreiding Zuid Nigeria – zou kunnen vestigen samen met uw gezin, alwaar u geen persoonlijke vrees voor vervolging noch een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming wist aannemelijk te maken en alwaar er actueel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat.

Wat betreft uw Nigeriaans paspoort (nummer A03978342, geldig van 03 juli 2012 tot 02 juli 2017), het Nigeriaans paspoort van uw echtgenoot P.U.C. (nummer A03978343, geldig van 03 juli 2012 tot 02 juli 2017), het Nigeriaans paspoort van uw zoon G.E. (nummer A03977967, geldig van 03 juli 2012 tot 02 juli 2017), het Nigeriaans paspoort van uw zoon So. (nummer A03977968, geldig van 03 juli 2012 tot 02 juli 2017), het Nigeriaans paspoort van uw dochter P.M. (nummer A03977971, geldig van 03 juli 2012 tot 02 juli 2017), deze documenten bevatten louter persoonsgegevens van u en uw echtgenoot en drie minderjarige kinderen, dewelke niet onmiddellijk ter discussie staan. De verblijfstitel voor België op naam van uw echtgenoot en op naam van uw drie kinderen - geldig van 16 januari 2019 tot 24 mei 2020 – tonen dan weer enkel en alleen aan dat u en uw gezin te België over een tijdelijke verblijfsvergunning beschikken.

Voor wat betreft de documenten betreffende de schoolcarrière en de verscheidene bedrijven van uw man (en van uzelf) [een attest van "The Federal Polytechnic Idah" dd. 13 augustus 1986 en een attest van "The Federal Polytechnic Bida" dd. augustus 1989; een "certificate of registration" van bedrijf Chupal Enterprises dd. 30 september 1993 (Nigeria); een "Taks Clearance Certificates" van de 'South African Revenue Service', de "Notices of Incorporation" en het "Memorandum of Incorporation" van "The Companies and Intellectual Property Commission of The Republic of South Africa" en de "Share Certificates", een attest van "Department: Home Affairs – Republic of South Africa", documentatie omtrent 'What to do after registering a company' (allen van Zuid Afrika); een "Certificate to commence Business" van "The Republic of Ghana" dd. 24 april 2009, een "Declaration that conditions of Section 28 of the companies code, 1963, have been complied with" dd. 23 april 2009 (Ghana), een "Returns of Particulars of the Company under Section 27 (1) of the Companies Code on Incorporation", een "Certificate of Incorporation" dd. 23 april 2009, "A copy of Regulations 8 to 82" (allen van Ghana)], deze tonen enkel jullie professionele activiteiten en de bedrijven op uw naam en op naam van uw man te Nigeria, Ghana en Zuid Afrika aan, wat wederom niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken, doch bovengenoemde bemerkingen niet in een ander daglicht weten te stellen.

Het medisch attest dd. 16 mei 2019 op naam van uw zoon So. stelt vast dat So. lichamelijke sequellen vertoont en hij duidelijke kenmerken van een post-traumatisch stress syndroom heeft, zoals levendige nachtmerries, flashbacks, onrust en angsten. In 2015 zou hij tevens zijn behandeld bij het Centrum voor 'Geestelijke Gezondheidszorg Andante' door een psycholoog en psychiater, tevens zou er tijdelijk ook medicatie zijn opgestart. So. zou tijdens dit medisch onderzoek hebben verklaard dat hij in maart 2012 slachtoffer zou zijn geworden van een bomaanslag in Nigeria. Momenteel zou So. geen medicatie meer gebruiken en zou hij af en toe nog last hebben van nachtmerries. Verder zou hij op dit moment stabiel zijn. Vooreerst dient te worden benadrukt dat het een attest van een huisarts (en niet van een gespecialiseerde arts of psycholoog) betreft, die in het attest louter melding maakt van het feit dat uw zoon So. lichamelijke sequellen zou vertonen en hij duidelijke kenmerken van een post-traumatisch stress syndroom zou hebben - zoals levendige nachtmerries, flashbacks, onrust en angsten - alwaar hij in 2015 tevens in behandeling voor zou zijn geweest, meer bepaald bij het 'Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg Andante' door een psycholoog en psychiater, wat overigens niet verder wordt geattesteerd.

Daarenboven kan worden opgemerkt dat dit medisch attest geen sluitend bewijs kan vormen voor de oorzaak van uw zoon zijn eventuele lichamelijke sequellen en psychologische problemen, noch voor de omstandigheden waaruit deze eventuele problemen voortvloeien. De arts kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met haar bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Er moet echter worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijk omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen. Het door u neergelegde attest kan aldus bovenstaande bevindingen niet ombuigen, waar reeds uitgebreid werd gemotiveerd dat u uw verblijf in Baga stad in Borno State, de plaats waarmee deze feiten onlosmakelijk verbonden zijn, volstrekt niet aannemelijk wist te maken.

Betreffende de medische attesten op uw naam in het kader van de borstkanker waar u aan lijdt [u zou hiervoor te België in behandeling zijn, het zou reeds bevestigd zijn dat Nigeria niet over de nodige faciliteiten zou beschikken teneinde borstkanker te behandelen, u zou zich dan ook steeds tot uw dokter van het AZ Monica dienen te richten voor uw behandeling, u zou nog steeds operaties en de nodige opvolging alhier moeten krijgen], er dient in dit kader op gewezen te worden dat u voor de beoordeling van uw medische problemen een aanvraag moet indienen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Artikel 48/4, lid 1 van de Vreemdelingenwet bepaald immers het volgende: "De Subsidiare beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9 ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4 valt". Overigens blijkt uit uw dossier dat u en uw gezin reeds dergelijke aanvraag hebben ingediend, waardoor jullie allen tot 24 mei 2020 gemachtigd zijn in België te verblijven.

Er kan tenslotte nog opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in Lagos te worden beoordeeld. Zoals supra reeds uitgebreid werd gemotiveerd, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan het gepretendeerde verblijf van uzelf en uw gezin te Baga, Borno State. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Er werd in het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot Dhr. P.U.C. (zie dossier O.V. nr. 7913227 – C.G. nr. 1517177) eveneens een weigeringsbeslissing genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de procedure

2.1. Verzoekers hebben tegen de bestreden beslissingen twee verzoekschriften ingediend. In het belang van een goede rechtsbedeling is het aangewezen de twee beroepen wegens verknochtheid samen te voegen.

3. Over het beroep

3.1. Verzoekschrift

Verzoekers voeren in hun verzoekschriften van 21 augustus 2019 een schending aan van *“artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980; Schending artikel 48/7 VW; Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”*.

Waar in de bestreden beslissingen wordt aangevoerd dat hun verzoek om internationale bescherming laattijdig zou zijn, benadrukken ze dat verzoeker heeft proberen uitleggen *“dat [hij] niet aan Frankrijk wou worden overgedragen omdat [hij] geen Frans spreekt en vele Fransen geen Engels”, dat “het niet zo vreemd [is] dat [hij] België verkoos, al was het maar omdat [hij] veronderstelde dat het hier (in de Engelse taal) makkelijker zou zijn om zich verstaanbaar te maken en hier aldus een nieuwe toekomst op te bouwen”, temeer gezien “Nederlands ook makkelijker te leren [is] als Germaanse taal dan het Frans als Romaanse taal wanneer men van oorsprong Engelstalig is”*. Ze wijzen op de richtlijnen van UNHCR en op *“een antwoord op een parlementaire vraag (Bulletin nr : B067 - Schriftelijke vraag en antwoord nr : 0545 - Zittingsperiode 54”* waaruit zou blijken *“dat de reden van de laattijdigheid moet worden onderzocht met het nodige begrip en dat een laattijdige asielaanvraag de asielzoeker niet ipso facto ongeloofwaardig maakt”, dat “het dus inderdaad niet [volstaat] om de laattijdigheid vast te stellen om de aanvraag te weigeren”, dat het “niet alleen in z'n context [moet] geplaatst worden (het 'moet' immers geen element zijn, doch het 'kan'), ook de andere motieven moeten pertinent zijn, want het kan slechts één element 'naast vele andere' zijn”*.

Volgens verzoekers wordt niet in vraag gesteld dat verzoeker *“effectief getuige was”* van de moord op zijn zakenpartner F.W. en waren zijn verklaringen hierover *“bijzonder doorleefd en er zat geen enkele tegenstrijdigheid in”*. Dat verzoeker na zijn vlucht naar het noorden geen info meer heeft ingewonnen, zou komen doordat verzoeker *“zich geen illusies maakte over de werking van gerecht en politie in [zijn] land”* en dat hij na het advies van de politie om onmiddellijk te vertrekken *“wist hoelaat het was”*. Ze menen dat *“éénieder die zich kan inleven in de concrete situatie van de verzoekende partij tevens [kan] begrijpen dat [hij] is gevlucht zonder om te kijken”*. Hij wijst op *“Easo - Country of Origin Report: “Nigeria - actors of Protection” dd. november 2018 aangaande de werking van de politie en het gerecht in Nigeria en vraagt zich af “hoe de verwerende partij zich een mening kan vormen over het relaas van de verzoekende partij als zij niet de moeite doet om de werking van gerecht en politie in Nigeria na te gaan...”*.

Verzoekers leggen uit dat ze naar Baga vluchtten in 2006, terwijl Boko Haram pas ontstond in 2009, dat ze *“zo ver mogelijk weg”* wilden vluchten na de moord op F.W. en dat ze Baga kozen omdat verzoeker de regio nog kende van vroeger omdat hij er soms een vriend ging bezoeken. Ze stellen dat de *“discriminatiegerelateerde problemen”* in het begin *“verzinken in het niets bij wat de verzoekende partij haar zoontje en haar echtgenote moesten doorstaan”* en dat er in deze regio ook een christelijke minderheid leefde. Volgens verzoekers *“is het helemaal niet onlogisch dat zij in 2006 de keuze maakte om naar het noorden te trekken”* en doet de commissaris-generaal *“er verkeerd aan om de spanningen anno 2019 te projecteren op 2006 toen de verzoekende partij de beslissing diende te nemen”*.

Waar de bestreden beslissingen aanbrengen dat verzoekers in Lagos of het zuiden van Nigeria zouden kunnen wonen, wijzen ze op het feit dat verzoeker getuige was van de moord op F.W.. Tevens voeren ze aan dat ze aldaar *“geen netwerk”* meer hebben. Ze gaan in op de familiale situatie van verzoekster, die volgens hen verder onderzocht had moeten worden *“alvorens gratis te beweren dat er een intern vluchtalternatief zou zijn, quod non”*.

Waar de commissaris-generaal *“concludeert op basis van de voorgelegde paspoorten dat de verzoekende partij en haar familie niet in Nigeria zouden hebben verbleven in april 2013, het moment waarop haar echtgenote ontvoerd werd door Boko Haram”*, wijzen ze op *“de ecowasovereenkomst”, waarbij “de inwoners van deze staten vrij [kunnen] reizen (vergelijkbaar met de EU) over elkaars grondgebied”, er geen visum nodig is, men zelfs met een identiteitskaart “in principe” de grens over kan en verzoekers dus niet telkens een stempel in hun paspoort kregen. Verder klagen ze aan dat ze hiermee niet geconfronteerd werden conform artikel 17, § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.*

Ten slotte menen verzoekers dat de commissaris-generaal ten onrechte het medisch attest van hun zoon relativeert.

Volgens hen is het immers *“duidelijk dat haar zoontje het slachtoffer werd van een bomexplosie en hier op heden nog steeds zowel lichamelijk als psychisch last van ondervindt”* en menen ze dat de commissaris-generaal had moeten bewijzen *“dat [hij] deze ernstige schade niet opnieuw zal moeten ondergaan of niet zal voortduren in het geval [hij] dient terug te keren naar Nigeria”* conform *“artikel 49/7 Vreemdelingenwet”*.

Waar er een intern vestigingsalternatief wordt aangehaald, had volgens hen de vraag moeten worden gesteld *“of de kinderen van deze familie dit psychisch wel aankunnen na het gebeurde”*, gezien ze menen dat *“een terugkeer naar Nigeria de oude herinneringen terug levendig [dreigt] te maken”*. Ze benadrukken dat een intern vestigingsalternatief redelijk moet zijn en dat *“gelet op wat er allemaal met deze familie gebeurde en het gebrek aan netwerk in Lagos en het zuiden een intern vluchtalternatief geenszins redelijk te noemen [is]”*.

Verzoekers vragen de bestreden beslissingen te hervormen en hen als vluchtelingen te erkennen, hen minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vragen verzoekers de bestreden beslissingen *“ingevolge artikel 39/2 §1,2° Vreemdelingenwet te vernietigen teneinde het CGVS toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen”*.

3.2. Stukken

Ter terechtzitting leggen verzoekende partijen een aanvullende nota neer met medische documenten inzake verzoekster en verzoekers hun oudste zoon; inzake een familiedispuut en reisbescheiden.

3.3. De bevoegdheid

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier.

Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.4. De bewijslast

Artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU, bevatten het wettelijk kader omtrent de bewijslast in aanvragen om internationale bescherming.

Blijkens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet van de Vreemdelingenwet, artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU komt het in de eerste plaats aan de verzoek(st)er om internationale bescherming toe om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn/haar verzoek om internationale bescherming. Hij/zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Dit neemt niet weg dat de betrokken lidstaat voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoekende partij dient samen te werken: *“Concreet houdt deze op de lidstaat rustende samenwerkingsplicht dus in dat, indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker”*. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis in de zin van artikel 10, lid 3, sub b, van de Richtlijn 2013/32/EU (zie arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ) van 22 november 2012, *“MM/ Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, C-277/11, EU:C:2012:744, punten 64-67*).

3.5. De beoordeling

In overeenstemming met het arrest van het HvJ, C-277/11, punten 64-67, vindt de beoordeling van aanvragen voor internationale bescherming plaats in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede fase de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming.

Deze beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekende partij afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekende partij. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.6.1. Verzoekers verklaren niet te kunnen terugkeren naar Nigeria omwille van de (politieke) moord op F.W., waarvan verzoeker getuige was, omwille van de discriminatie tegen christenen in Baga, Borno State, en omwille van de aanwezigheid van Boko Haram.

3.6.2. Verzoekers blijven louter vaag inzake de bewering dat verzoeker in juli 2006 getuige was van de moord op F.W. en hiervan opnames maakte. Volgens verzoeker ging hij met de audio en videobeelden naar een advocaat, waarna ze samen naar het politiebureau gingen en verzoeker werd geadviseerd te vertrekken omdat de hoofdverdachte een invloedrijk politiek figuur was en ze verzoeker niet konden beschermen, waarop verzoeker met zijn gezin naar Baga, Borno State, verhuisden. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij echter niet weet waar de opnames van de moord zich momenteel bevinden (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities) verzoeker, p. 18) en of de politie zijn verklaringen (en opnames) aan het dossier van de rechtbank voegden (notities verzoeker, p. 18-19). Verzoeker gaf toe dat hij niet eens wist of er ook maar iemand op de hoogte is van het feit dat hij getuigde was van de moord (notities verzoeker, p. 19) en hij verklaarde uitdrukkelijk dat de rechtszaak stof ligt te vergaren op de rechtbank (notities verzoeker, p. 19). Ook over het gevoerde onderzoek en de gearresteerden in dit kader bleek verzoeker grotendeels onwetend (notities verzoeker, p. 17). Verzoekers gebrek aan kennis over (zijn rol bij) de rechtszaak, hoewel hij een advocaat had die hem aan het begin van het proces begeleidde, is uiteraard onverzoenbaar met zijn beweerde vrees omwille van de moord.

3.6.3. De stellingen in het verzoekschrift dat verzoeker *“zich geen illusies maakte over de werking van gerecht en politie in [zijn] land”*, dat hij na het advies van de politie om onmiddellijk te vertrekken *“wist hoelaat het was”* en dat *“éénieder die zich kan inleven in de concrete situatie van de verzoekende partij tevens [kan] begrijpen dat [hij] is gevlucht zonder om te kijken”*, waarbij verwezen wordt naar *“Easo - Country of Origin Report: “Nigeria - actors of Protection” dd. November 2018”* aangaande de werking van de politie en het gerecht in Nigeria, kunnen geenszins overtuigen. Immers, indien verzoeker werkelijk meende niet te kunnen terugkeren naar Lagos omdat hij getuige was van de moord op F.W. en vreesde bij de rechtszaak betrokken te zijn, kan logischerwijze verwacht worden dat hij zich informeert over de locatie van de opnames, de bekendheid van zijn betrokkenheid, de arrestaties binnen het onderzoek en de stand van zaken van de rechtszaak. Dergelijke (basis)informatie is immers essentieel teneinde de waarachtigheid, de ernst en de actualiteit van zijn vrees te kunnen inschatten en opvolgen. Dat verzoeker dit tot op heden heeft nagelaten, kan er dan ook enkel op wijzen dat hij niet de waarheid vertelt over zijn betrokkenheid of dat zijn vrees alleszins geenszins actueel is. Verzoekers tonen dan ook geen nood aan internationale bescherming aan.

3.6.4. Gezien de Raad geen geloof hecht aan verzoekers betrokkenheid bij de moordzaak van F.W., kan dit ook niet de aanleiding geweest zijn van de gedwongen verhuis van verzoekers en hun gezin naar Baga, Borno State, alwaar ze vervolgens discriminatie en problemen met Boko Haram zouden hebben gekend. Bovendien acht de Raad het hoegenaamd niet aannemelijk dat verzoekers een probleem in Lagos zouden ontvluchten door naar Baga te verhuizen, zijnde een moslimgebied helemaal in het noorden van Nigeria. Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoekers “zo ver mogelijk weg” wilden vluchten na de moord op F.W., dat ze Baga kozen omdat verzoeker de regio nog kende van vroeger omdat hij er soms een vriend ging bezoeken, dat de “discriminatiegerelateerde problemen” in het begin “*verzinken in het niets bij wat de verzoekende partij haar zoontje en haar echtgenote moesten doorstaan*” en dat er in deze regio ook een christelijke minderheid leefde, merkt de Raad op dat dit niet kan verklaren waarom verzoekers er tot april 2013 bleven wonen, ondanks de aanwezigheid van Boko Haram sinds 2009 en de jarenlange problemen omwille van hun christelijk geloof. Zo liet verzoekster verstaan dat hun drie minderjarige kinderen al van in het begin van hun verblijf te Baga ontzegd werden van enig onderwijs, slaap, medische zorgen, voedsel en gemoedsrust (schriftelijke verklaring, “*Response about my children going back to Nigeria*”). Het is dan ook geenszins aannemelijk dat verzoekers zich in die omstandigheden langdurig vestigden in Baga, Borno State.

3.6.5. De stellingen in het verzoekschrift dat verzoekers in het zuiden van Nigeria “*geen netwerk*” meer hebben, waarvoor ze ook ingaan op de familiale situatie van verzoekster, kan geenszins verklaren waarom verzoekers en hun gezin zich dan wel in Baga – waar ze evenmin een familiaal netwerk hadden – konden vestigen, noch waarom een (familiaal) netwerk zelfs nodig zou zijn om elders in hun herkomstland te kunnen wonen. Verzoekers leggen bij hun aanvullende nota een persbericht neer van 1 april 2013 afkomstig van de koning van Ogwashi-Uke waarbij meerdere families verbannen werden uit de gebieden onder zijn dominanties. De fotokopie van een persbericht is bezwaarlijk een objectief authentiek document zodat geen bewijswaarde aan dit stuk kan worden gehecht. Hoe dan ook, al was deze verbanning echt, dan nog kan vastgesteld worden dat verzoeker heeft gedurende zijn leven in verschillende regio's (Delta State, Niger State, Benue State, Lagos State) geleefd, verzoeker is hoogopgeleid, verzoekers hadden hun eigen zaak in Nigeria, ze hadden ook professionele activiteiten in Ghana en Zuid-Afrika, verzoekster verbleef tweemaal in de Verenigde Arabische Emiraten en verzoekers en hun kinderen kregen op 5 oktober 2012 zelfs een verblijfsvergunning voor Ghana afgeleverd. Er wordt dan ook geenszins aangetoond dat verzoekers, uit wiens levensloop en documenten enkel een zelfstandig en werelds profiel kan blijken, zich niet elders in Nigeria zouden kunnen vestigen teneinde aan de locatiegebonden problemen in Baga te ontkomen en indien nodig de gebieden onder de koning van Ogwashi-Uke te vermijden. Bovendien geven hun paspoorten aan dat verzoekers tussen 4 juli 2012 en 21 juni 2014 veelvuldig in het buitenland verbleven en in Ghana een verblijfsvergunning kregen, waardoor het geenszins ernstig is dat verzoekers ervoor zouden kiezen telkens terug te keren naar Baga, waar ze als christenen gediscrimineerd zouden worden, waar Boko Haram actief was en waar hun drie kinderen al van in 2006 beweerdelijk ontzegd werden van enig onderwijs, slaap, medische zorgen, voedsel en gemoedsrust. Waar in het verzoekschrift nog gemeend wordt dat een intern vestigingsalternatief redelijk moet zijn en verzoekers zich de vraag stellen “*of de kinderen van deze familie [een intern vluchtalternatief] psychisch wel aankunnen na het gebeurde*”, kan de Raad enkel vaststellen dat verzoekers meenden dat hun kinderen het wel zouden aankunnen om te reizen naar Europa en zich te vestigen in een vreemde westerse cultuur, waardoor bezwaarlijk kan worden ingezien waarom deze kinderen zich niet elders in hun thuisland zouden kunnen settelen samen met hun ouders. Bovendien blijkt uit het medisch attest van 16 mei 2019 inzake de zoon van verzoekers dat hij momenteel geen medicatie meer nodig heeft en stabiel is.

3.6.6. Bijgevolg hecht de Raad geen geloof aan het langdurig verblijf van verzoekers in Baga, waardoor de vervolgingsfeiten aldaar, waaronder verzoeksters ontvoering door Boko Haram in april 2013, niet kunnen hebben plaatsgevonden.

3.6.7. Wat betreft de vrees voor hun kinderen omwille van de aanwezigheid van Boko Haram in Nigeria, blijkt het om loutere hypothesen te gaan (schriftelijke verklaring, “*Response about my children going back to Nigeria*”). De Raad wijst voorts op de informatie in het administratief dossier (“*COI Focus: Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram*” van 28 maart 2018) die aangeeft dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert, dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen, en dat ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe in mindere mate door dergelijke gewelddaden van Boko Haram worden getroffen.

Uit deze informatie volgt dat de rest van Nigeria gevrijwaard blijft van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Aldus herhaalt de Raad dat niet kan worden ingezien waarom verzoekers zich met hun kinderen vrijwillig in de staat Borno zouden vestigen en niet elders in Nigeria zouden gaan om het geweld van Boko Haram te kunnen ontlopen. Verzoekers blijven bij loutere beweringen. Ook de fotokopie van een medisch attest dat zou zijn opgesteld en een ziekenhuis van Borno van 10 augustus 2013 kan de geloofwaardigheid van een - het zij herhaald, een vrijwillig - verblijf aldaar niet herstellen. Bovendien wordt niet aangetoond dat de ziekenhuizen van Borno gesloten werden zoals op het medisch attest wordt vermeld. Evenmin kan worden ingezien waarom verzoekster niet naar een andere plaats, of de hoofdstad zou zijn gegaan om verdere medische verzorging te krijgen. Verzoekers hadden immers de financiële mogelijkheden om te reizen. De Raad betwist niet dat verzoekster medische problemen heeft (zie medisch attest Geneeskunde voor het Volk van 31 december 2019), echter er kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers hun problemen met Boko Haram, noch een causaal verband tussen deze Boko Haram en verzoeksters medische problemen. Dit kan evenmin blijken uit het attest van 31 december 2019 waar gewag wordt gemaakt van een abnormaal ernstig infectueus en/of traumatisch proces.

3.6.8. Dat verzoekers in werkelijkheid geen vrees koesteren ten aanzien van Nigeria, blijkt nog uit het feit dat ze op 23 juni 2014 in België aankwamen en pas een jaar later, op 16 juli 2015, een verzoek om internationale bescherming indienden. Waar verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud nog verklaarde dat hen gezegd werd dat ze een jaar dienden te wachten met hun verzoek omdat ze via Frankrijk de Dublinruimte binnenkwamen, staat in het verzoekschrift andersluidend dat verzoeker *“niet aan Frankrijk wou worden overgedragen omdat [hij] geen Frans spreekt en vele Fransen geen Engels”, dat “het niet zo vreemd [is] dat [hij] België verkoos, al was het maar omdat [hij] veronderstelde dat het hier (in de Engelse taal) makkelijker zou zijn om zich verstaanbaar te maken en hier aldus een nieuwe toekomst op te bouwen”, temeer gezien “Nederlands ook makkelijker te leren [is] als Germaanse taal dan het Frans als Romaanse taal wanneer men van oorsprong Engelstalig is”*. Dergelijke taalkundige overwegingen kunnen logischerwijze geenszins verzoend worden met de beweerde vrees voor hun leven en dringende nood aan internationale bescherming. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Vluchtelingenverdrag of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat verzoekers zo lang wachtten om een dergelijk verzoek in te dienen, is dan ook een indicatie dat ze internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtten en relativeert als dusdanig de ernst van de door hen geschetste vervolging.

3.6.9. Wat betreft het medisch attest van hun zoon, menen verzoekers dat het *“duidelijk [is] dat haar zoontje het slachtoffer werd van een bomexplosie en hier op heden nog steeds zowel lichamelijk als psychisch last van ondervindt”* en dat de commissaris-generaal had moeten bewijzen *“dat [hij] deze ernstige schade niet opnieuw zal moeten ondergaan of niet zal voortduren in het geval [hij] dient terug te keren naar Nigeria”* conform *“artikel 49/7 Vreemdelingenwet”*. De Raad stelt vast dat het door verzoekers voorgelegde medisch attest van 16 mei 2019 melding maakt van *“lichamelijke sequellen”* en *“duidelijke kenmerken van een post-traumatisch stress syndroom”*. Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van het stuk, noch aan de vaststellingen van de arts over de littekens. De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. Wat betreft de bewering in het verzoekschrift dat het middels dit medisch attest *“duidelijk [is] dat haar zoontje het slachtoffer werd van een bomexplosie en hier op heden nog steeds zowel lichamelijk als psychisch last van ondervindt”*, moet worden vastgesteld dat het attest weliswaar aangeeft dat zou blijken *“dat hij in maart 2012 slachtoffer werd van een bomaanslag”*, maar dat dit bij een verdere lezing louter op zijn eigen verklaringen blijkt te zijn gebaseerd. Hiermee wordt geen causaal verband aangetoond tussen de letsels en de door verzoekers aangehaalde problemen. Wat die aangehaalde problemen betreft, voor zover al geloofwaardig, kan de Raad enkel herhalen dat verzoekers hoe dan ook niet aannemelijk maken dat ze bij een terugkeer nog dergelijke problemen zouden ondervinden. Verzoekers waren overigens kennelijk zelf ook deze mening toegedaan en heeft er ook naar gehandeld door hun nalaten om zo snel mogelijk internationale bescherming aan te vragen bij aankomst in Europa.

3.6.10. De Raad stelt nog vast dat de medische problemen van verzoekster – zij lijdt aan borstkanker, en heeft problemen aan de baarmoeder - zoals blijkt uit de neergelegde medische attesten, en hiervoor zouden in Nigeria geen faciliteiten zijn - niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont geenszins *in concreto* aan persoonlijk vervolgd te worden of een individueel risico te lopen door haar gezondheidsproblemen. Verzoekster dient voor de beoordeling van deze door haar ingeroepen medische problemen de geëigende procedure te volgen, met name deze van artikel 9^{ter} van de Vreemdelingenwet.

3.6.11. De overige door verzoekers voorgelegde stukken betreffen hun persoonsgegevens, studies en professionele activiteiten die als dusdanig niet betwist worden.

3.6.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.7.1. Verzoekers hebben niet aannemelijk gemaakt dat ze voldoen aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Ze beroepen zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit hun verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat ze voldoen aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

3.7.2. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Nigeria geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Op basis van “COI Focus: Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram” van 28 maart 2018 - door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier -, stelt de Raad immers vast dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert, dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen, en dat ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. Uit deze informatie volgt dat de rest van Nigeria gevrijwaard blijft van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram en dat er voor burgers in Lagos – waarvan verzoekers afkomstig zijn - actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

3.8. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

3.8.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

3.8.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend twintig door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK